

عنوان مقاله:

شناسایی و اولویت بندی قطعات حادثه خیز محورهای برون شهری با رویکرد سنتی (مطالعه موردی: محور کندوان)

محل انتشار:

چهاردهمین کنفرانس بین المللی مهندسی حمل و نقل و ترافیک (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

حامد نظری - کارشناس ارشد برنامه ریزی حمل و نقل، دانشکده مهندسی عمران، دانشگاه غیرانتفاعی شمال، آمل، ایران

سیدمحمد نظری - کارشناس ارشد راه و ترابری، دانشکده مهندسی عمران، دانشگاه آزاد اسلامی (واحد آیت الله آملی)، آمل، ایران

نورالدین قاسم زاده - دانشجو کارشناس ارشد برنامه ریزی حمل و نقل، دانشکده مهندسی عمران، دانشگاه غیرانتفاعی شمال، آمل، ایران

مهدی اکبری - کارشناس ارشد راه و ترابری، دانشکده مهندسی عمران، دانشگاه آزاد اسلامی (واحد آیت الله آملی)، آمل، ایران

خلاصه مقاله:

تصادفات جاده‌ای به عنوان یکی از مهمترین علل وقوع مرگ و میر در سراسر دنیا خسارات مالی و جانی فراوانی را به جا میگذارد. در راستای کاهش حوادث و افزایش ایمنی ترافیکی، شناسایی و اصلاح مقاطع حادثه خیز میتواند نقش بسزایی ایفا نماید. تحقیق حاضر به منظور ارزیابی ایمنی از روشهای سنتی شناسایی مقاطع حادثه خیز مبتنی بر دادههای تصادف استفاده کرده و بدین منظور محور کندوان به طول 77/5 کیلومتر را بر اساس ویژگیهای هندسی و ترافیکی به 28 قطعه همگن تقسیم و اطلاعات تصادف 3 ساله (90-92) به هر یک از قطعات اختصاص داده است. بر اساس یک معیار ترکیبی از روش های سنتی (فراوانی تصادفات، نرخ تصادفات، نرخ بحرانی تصادفات، شاخص EPDO، فراوانی-نرخ، شدت-نرخ، مدل پیش بینی تصادفات و روش تجربی بیزین) و تعریف خطر پذیری تصادفات در 5 سطح (خیلی کم تا خیلی زیاد) و با در نظر گیری انحراف معیار، مقدار میانگین و شاخص پتانسیل بهبود قطعات به اولویت بندی قطعات حادثه خیز پرداخته است.

کلمات کلیدی:

شناسایی قطعات حادثه خیز، تصادفات جاده ای، روش های سنتی، اولویت بندی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/419483>

